

MYRSKY ENERGIA OY

YLITORNION HARJUNKORVEN TUULI- VOIMAHANKE

NATURA-ARVIOINTI, HEINIVUOMA-PIETIN-
VUOMA (FI1302103, SAC)

18.11.2025

JULKINEN

320061

REV: A0

Sisällysluettelo

1. Johdanto.....	4
2. Hankekuvaus.....	5
2.1. Natura-alueen ja hankkeen sijainti	5
2.2. Hankevaihtoehdot.....	8
3. Natura-arviointi	9
3.1. Lainsäädännöllinen tausta	9
3.2. Suotuisan suojelutason käsite	10
3.3. Natura-alueen koskemattomuus	11
4. Arviointimenetelmät	11
4.1. Vaikutusten merkittävyys	11
4.1.1. Luontotyytit ja kasvilajit	12
4.2. Vaikutusalue	13
4.3. Vaikutusmekanismi.....	13
4.4. Lähtötiedot.....	15
5. Heinivuoma - Pietinvuoma Natura 2000-alue.....	15
5.1. Alueen yleiskuvaus	15
5.2. Natura-alueen suojeluperusteet ja niiden esiintyminen alueella	16
5.2.1. Luontotyytit	16
5.2.2. Kasvilajit	18
5.3. Muu tärkeä lajisto	19
6. Vaikutusten arviointi.....	19
6.1. Vaikutukset suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin.....	19
6.2. Vaikutukset suojeluperusteena oleviin luontodirektiivin lajeihin	21
7. Yhteenveto hankkeen vaikutuksista ja yhteisvaikutusten tarkastelu	22
8. Natura-alueen koskemattomuus.....	24
9. Arvioinnin epävarmuustekijät.....	24
10. Seuranta	24

Lähteet	25
----------------------	-----------

1. Johdanto

Myrsky Energia Oy suunnittelee Ylitornion Harjunkorven alueelle tuulivoimahanketta. Suunniteltu tuulivoima-alue sijoittuu Ylitornion kunnan alueelle, noin 14 km Ylitornion keskusta-alueesta itään. Sähkönsiirtoreitit sijoittuvat osion myös Tornion kaupungin alueelle. Alueelle on suunnitteilla enintään 20 yksikköteholtaan 6–10 MW:n tuulivoimalaa. Tuulivoima-alueen pinta-ala on noin 2 830 ha. Tuulivoima-alueelta on noin 14 km valtakunnanrajalle Tornionjoelle, jonka vastarannalla on Ruotsi. Sähkönsiirtoreittivaihtoehdot suuntautuvat tuulivoima-alueelta kaakkoon ja sijoittuvat Ylitornion kunnan lisäksi Tornion kaupungin alueelle. Hankealueen sijainti on esitetty kuvassa 2.1.

Heinivuoma-Pietinvuoman Natura 2000 -alue (FI1302103, SAC=Special Areas of Conservation eli luontodirektiivin erityisten suojelutoimien alue) sijaitsee hankealueen rajalla, ja osittain vähän sen kanssa päällekkäin, hankealueen luoteispuolella. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueen pinta-ala on noin 680 hehtaaria. Päällekkäisyys hankealueen kanssa on hyvin vähäinen, noin 0,37 hehtaaria, eikä päällekkäisille alueille sijoitu tuulivoimapuiston rakennelmia tai muita hankkeen toimenpiteitä. Natura-arvion tavoitteena on selvittää, vaikuttaako hanke Natura-alueen suojeluperusteisiin, eli niihin luontotyypeihin ja lajeihin, jotka on Natura 2000-tietolomakkeessa mainittu, sekä tarvittaessa niihin lajeihin, jotka ovat olennaisia näiden suojeluperusteiden säilymiselle.

Natura 2000 -verkosto on perustettu tarkoituksena turvata luonnon monimuotoisuus ja estää luonnon köyhtyminen Euroopan unionin toimesta. Natura 2000 -verkostoon kuuluu yhteensä Suomessa noin viisi miljoonaa hehtaaria. Verkoston tarkoituksena on turvata luontodirektiivissä (92/43/ETY) ja lintudirektiivissä (2009/147/EY) määritellyjä lajeja ja niiden elinympäristöjä. Natura 2000 -verkostoon kuuluvia alueita on suojeltava siten, että laissa määritetyt suojelutavoitteet toteutuvat. Alueesta riippuen tämä tarkoittaa esimerkiksi luonnonsuojelulakia, maa-aineslakia tai metsälakia. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-aluetta koskee luonnonsuojelulain 9/2023 5. luvun mukainen säätely.

Luontodirektiivi koskee luonnonvaraisia eläimiä (pois lukien linnut, joita koskee lintudirektiivi), kasveja ja luontotyyppejä. Luontodirektiivin tavoitteena on saavuttaa suotuisa suojelun taso sekä ylläpitää sitä. Lisäksi tarkoituksena on säilyttää lajin luontainen elinympäristö siten, ettei se supistu sekä säilyttää riittävä määrä elinympäristöjä. Näin lajin kannan säilyvyys turvataan tulevaisuudessa. Lintudirektiivi puolestaan koskee Euroopan luonnonvaraisia lintuja. Direktiivin tavoitteena on ylläpitää suojeltujen lintujen kantoja ekologisesti, tieteellisesti ja sivistyksellisesti riittävällä tasolla.

Natura-arviointi toteutettiin desktop-tarkasteluna käyttäen hyödyksi olemassa olevia kasvilisuus- ja lintutietoja Natura-alueelta (mm. Natura-tietolomake, Suomen Lajitietokeskus, laji.fi, sekä Metsähallituksen biotyypikuvioita). Natura-arviointiin ei sisällynyt maastotöitä. Maastoselvityksiä ei katsottu tarpeellisiksi, koska mitkään hankkeen rakennelmat ja toiminnot eivät sijoitu Natura-alueelle, ja vaikutukset voitiin arvioida riittävällä varmuudella olemassa olevien tietojen perusteella.

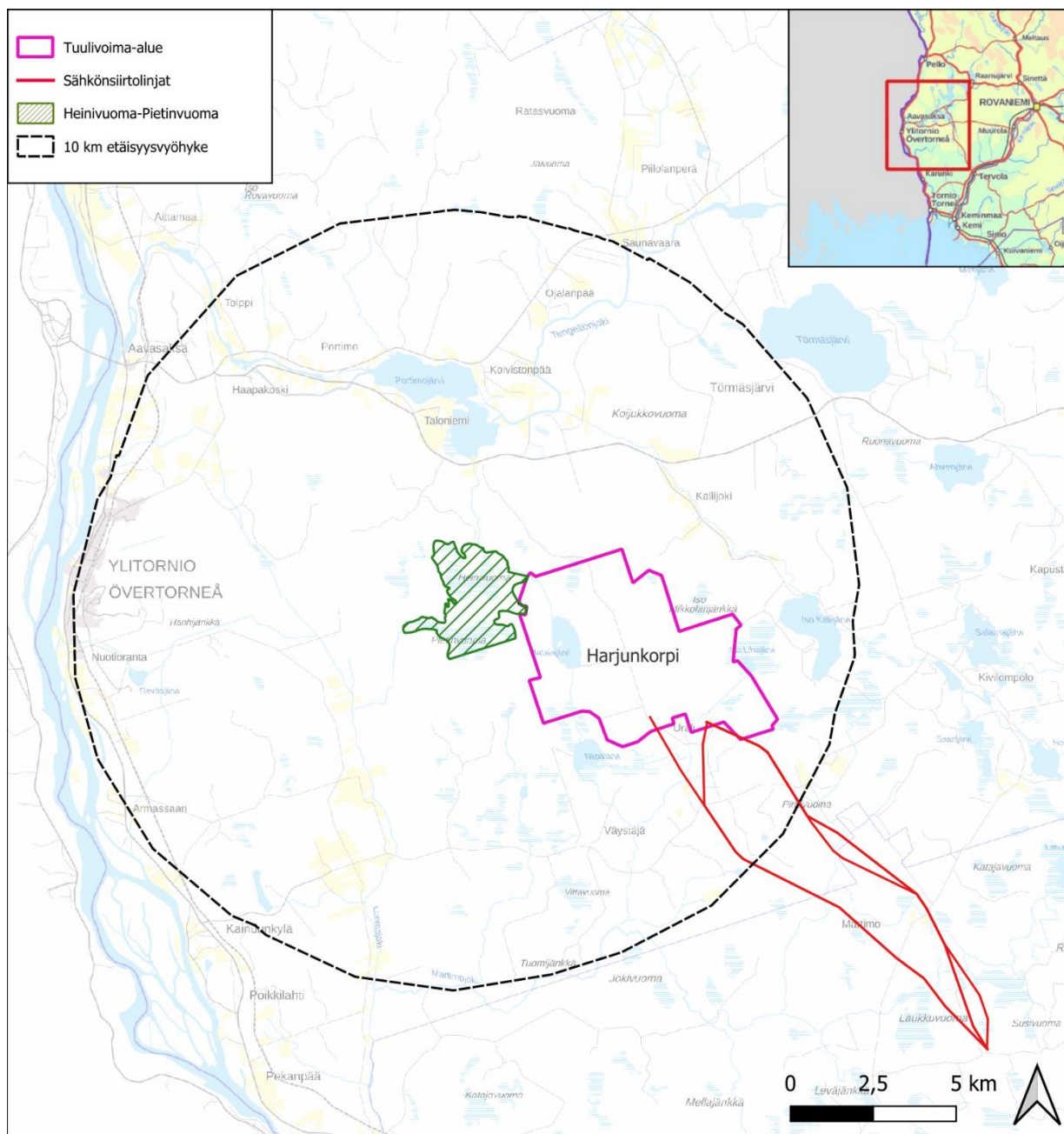
Natura-arvioinnin on WSP Finland Oy:stä laatinut FM biologi Silja Töyrylä ja laadunvarmistuksesta on vastannut FM biologi Anni-Elina Tietäväinen sekä ins. tiimipäällikkö Janne Varjola.

2. Hankekuvaus

2.1. Natura-alueen ja hankkeen sijainti

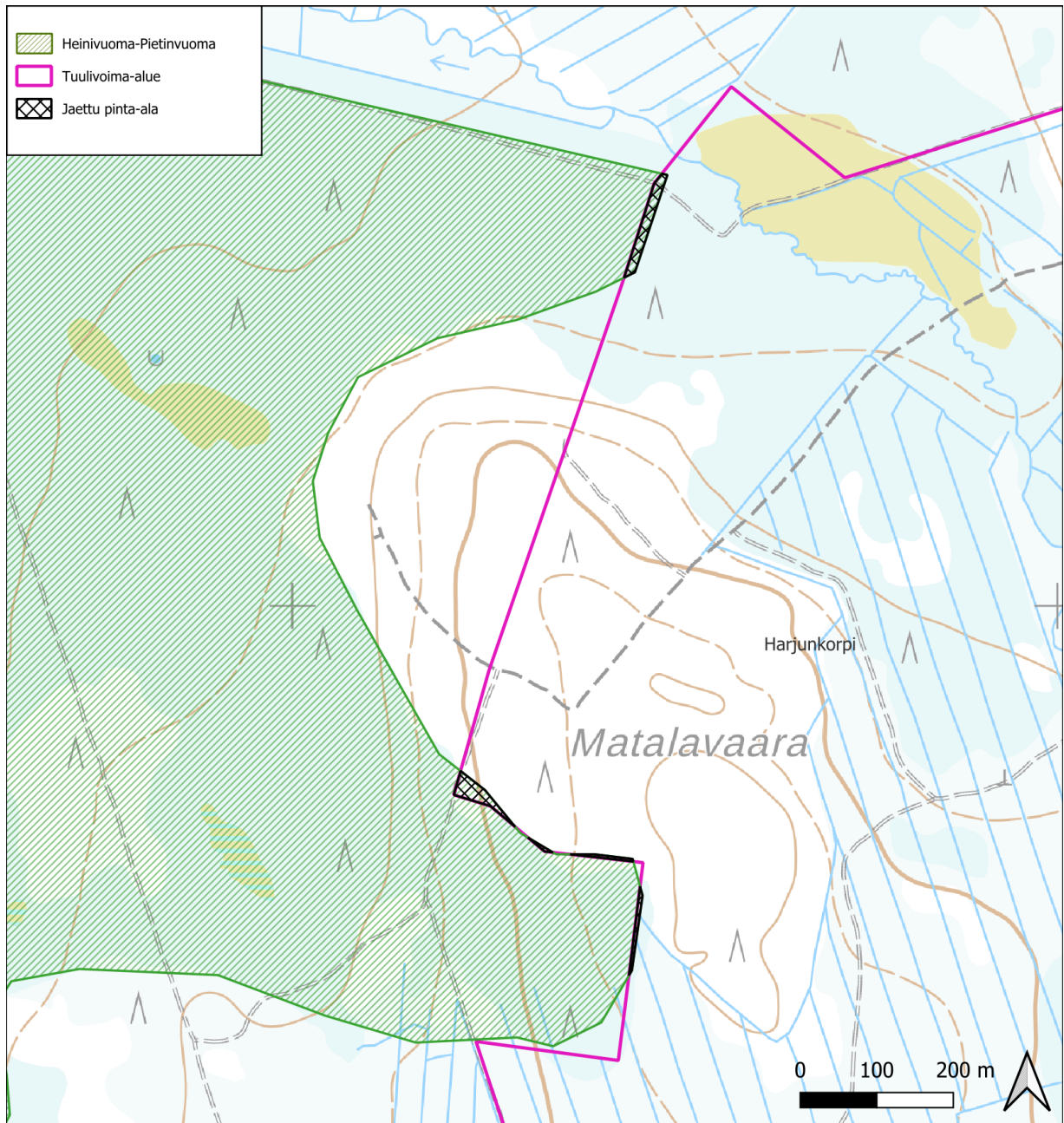
Harjunkorven tuulivoima-alue sijaitsee Lapin maakunnan lounaisosassa Ylitornion kunnan alueella. Tuulivoima-alue sijoittuu Ylitornion keskusta-alueen itäpuolelle noin 14 km etäisyydelle keskusta-alueesta. Sähkönsiirtoreitit kulkevat tuulivoima-alueelta kaakkoon, vastakkaiseen suuntaan Natura-alueesta, eivätkä ne sijoitu Natura-alueelle tai sen läheisyyteen.

Harjunkorven hankealue sijoittuu Heinivuoma-Pietinvuoman itäpuolelle aivan Natura-alueen itäisimpien haarojen rajalle. Tuulivoima-alue sijoittuu osittain Natura-alueelle ja alueiden päällekkäinen pinta-ala on 0,37 hehtaaria (Kuva 2.2). Tuulivoima-alueen raja-alue on toiminut YVA-menettelyssä selvitysalueen rajana, minkä vuoksi se on osittain päällekkäinen Natura-alueen kanssa. Natura-alueelle ei sijoiteta tuulivoimahankkeeseen liittyviä rakenteita eikä toteuteta muita toimenpiteitä (Kuva 2.3). Hankkeen ja Natura-alueen sijainti on esitetty kuvassa 2.1.

Tulostettu 17/11/2025, ST.
Lähteet: Metsähallitus 2024
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 2.1. Harjunkorven hankealueen ja Heinivuoma-Peitinvuoman Natura-alueen sijainti.

Tulostettu 17/11/2025, ST.
Lähteet: Metsähallitus 2024
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 2.2. Harjunkorven tuulivoima-alueen ja Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueen jaettu pinta-ala (0,37 ha). Tuulivoima-alueen raja on toiminut YVA-menettelyssä selvitysalueen rajana, minkä vuoksi se on osittain päällekkäinen Natura-alueen kanssa. Natura-alueelle ei sijoiteta tuulivoimahankkeeseen liittyviä rakenteita eikä toteuteta muita toimenpiteitä.

2.2. Hankevaihtoehdot

Harjunkorven tuulivoimahankkeessa on voimassa seuraavat vaihtoehdot:

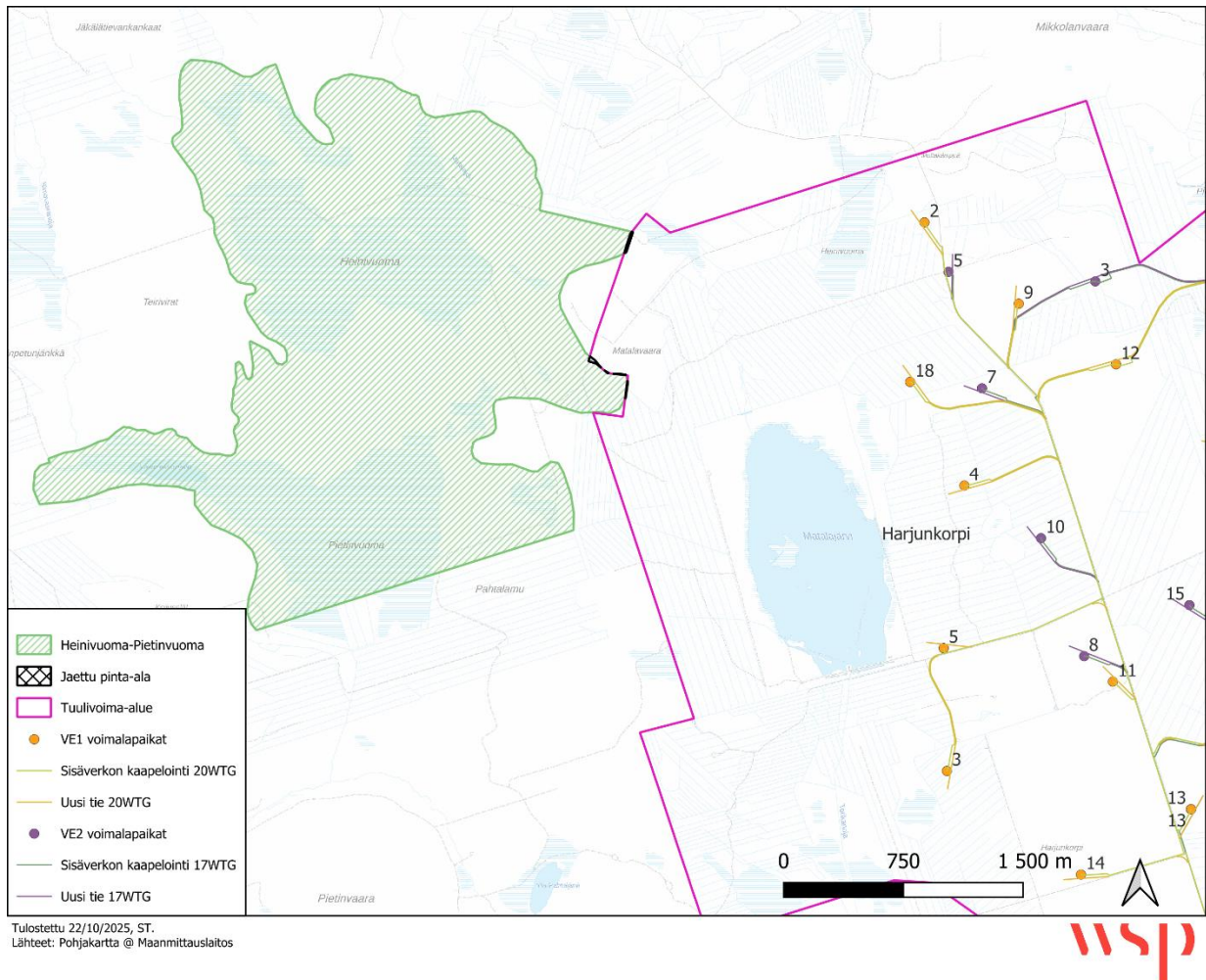
- Vaihtoehto 0 (VE0): Hankkeen toteuttamatta jättäminen
- Vaihtoehto 1 (VE1): Harjunkorven tuulivoima-alueelle rakennetaan 20 yksikköteholtaan 6–10 MW:n tuulivoimalaa. Voimaloiden kokonaiskorkeus on enintään 300 metriä. Tuulivoima-alueen yhteisteho on 120–200 MW.
- Vaihtoehto 2 (VE2): Harjunkorven tuulivoima-alueelle rakennetaan 17 yksikköteholtaan 6–10 MW:n tuulivoimalaa. Voimaloiden kokonaiskorkeus on enintään 300 metriä. Tuulivoima-alueen yhteisteho on 102–170 MW.

Molemmissa vaihtoehdoissa VE1 ja VE2 tuulivoima-alueelle rakennetaan tuulivoimaloiden lisäksi sähköasema, huoltotiet sekä nostoalueet voimaloiden pystytystä varten. Tuulivoima-alueen sisäinen sähkönsiirto toteutetaan tuulivoimaloilta maakaapeleilla, jotka asennetaan mahdollisuuksien mukaan huoltoteiden viereen.

Maakaapeleilla sähkö siirretään tuulivoima-alueelle rakennettavalle sähköasemalle. Sähköaseman lopullinen sijainti määräytyy lopullisen voimaloiden sijoittelun sekä valittavan sähkönsiirtoreitin mukaan. Natura-arvioinnin aikana mahdollisia sähköaseman sijaintivaihtoehtoja on kaksi.

Kantaverkkoon liittyminen Martimon tuulivoimahankkeen sähköasemalta on suunniteltu yhdessä muiden Meri-Lapin alueelle sijoittuvien Myrskyn tuulivoimahankkeiden kanssa etelässä sijaitsevan Fingridin Keminmaan sähköaseman tai Fingridin tulevan Viitajärven sähköaseman kautta. Mikään sähkönsiirtovaihtoehto ei sijoitu Natura-alueelle tai sen läheisyyteen.

Heinivuoma–Pietinvuoman Natura-arvioinnissa ei ole merkitystä sillä, kumpi voimalavaihtoehto lopulta toteutetaan. Kummassakaan vaihtoehdossa ei sijoiteta voimaloita tai muutaakaan Natura-alueelle (Kuva 2.3). **Tässä arvioinnissa vaikutuksia tarkastellaan hankealueen rajauksen perusteella eikä eri voimalavaihtoehtoja vertailla keskenään.**

Kuva 2.3. Molempien hankevaihtoehtojen Natura-alueita lähimpänä olevat toimenpiteet (voimalasijoittelut, sisäverkot ja uudet tiet) sekä Natura- ja hankealueen jaettu pinta-ala. Jaetulle alueelle ei sijoiteta voimaloita eikä toteuteta muita toimenpiteitä kummassakaan hankevaihtoehdossa.

3. Natura-arviointi

3.1. Lainsäädännöllinen tausta

Euroopan unionin ympäristöpolitiikan keskeinen työkalu on Natura 2000 -verkosto. Natura 2000 -verkoston avulla suojellaan EU:n luontodirektiivin (1992/43/ETY) ja lintudirektiivin (2009/147/EC) tarkoittamia luontotyypppejä, lajeja ja niiden elinympäristöjä. Tarkoituksena on varmistaa luontodirektiivin liitteissä I ja II lueteltujen luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen suotuisan suojelun tason säilyttäminen sekä kaikkien EU:n jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelu, hoitaminen ja sääntely. Luontodirektiivin liitteiden I ja II luontotyyppien ja lajien suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita (SAC), ja lintudirektiivin liitteessä I lueteltujen lajien ja 4.2 artiklassa lueteltujen säännöllisesti esiintyvien muuttolintujen suojelemiseksi on osoitettava

erityissuojelualueita (SPA). Monet verkoston alueista on otettu osaksi verkostoa sekä luontodirektiivin että lintudirektiivin perusteella.

EU:n luonto- ja lintudirektiivit toimeenpannaan Suomessa luonnonsuojelulaille. Luonnonsuojelulain (9/2023) 5. luvun 34 §:n mukaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja ei saa merkittävästi heikentää. 5. luvun 35 §:n mukaan hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava Natura-alueen suojelutavoitteisiin kohdistuvat vaikutukset, jos hanke tai suunnitelma todennäköisesti merkittävästi heikentää Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojeluperusteena olevia luonnonarvoja. 5. luvun 39 §:n mukaan viranomainen ei saa myöntää lupaa hankkeen toteuttamiselle, jos 35 §:ssa kuvattu arviointimenettely osoittaa, että hankkeen toteuttaminen merkittävästi heikentää Natura-alueen suojeluperusteena olevia luonnonarvoja.

Natura-alueet voivat sisältää luonnonsuojeluohjelmien ja yksityisten luonnonsuojelualueiden kohteita, joita suojellaan muun muassa luonnonsuojelulain (9/2023) nojalla. EU:n luontodirektiivin 3 artiklassa määritellään vaihteellinen menetelmä Natura 2000 -verkostoon sisällytettävien alueiden suojeluperusteita mahdollisesti vaarantavien hankkeiden ja suunnitelmien arvioimiseksi. Euroopan komissio on myös julkaissut ohjeen luontodirektiivin 6 artiklan tulkinnasta (Euroopan komissio, 2019) sekä ohjeen suunnitelmien ja hankkeiden arvioinnista (Euroopan komissio, 2021).

Natura-arvioinnissa tunnistetaan hankkeen vaikutukset Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luonnonarvoihin, arvioidaan vaikutusten merkittävyys ja selvitetään vaikutuksia lieventävät toimenpiteet. Lisäksi päätetään, heikentääkö hanke Natura-alueen koskemattomuutta. Arvioinnin perusteena tarkastellaan ensisijaisesti Natura-alueen suojeluperusteita eli niitä luonnonarvoja, joiden perusteella alue on liitetty Natura-suojeluverkostoon. Arvioinnin lähtökohtana ovat SAC-alueilla EU:n luontodirektiivin mukaiset suojeluarvot (luontotyyppi ja lajit). Euroopan komission ohjeistuksen mukaan vaikutusten arvioinnin on perustuttava objektiivisiin kriteereihin ja parhaaseen tieteelliseen tietoon (Euroopan komissio, 2021).

3.2. Suotuisan suojelutason käsite

Hankkeesta aiheutuvat vaikutukset ovat suojeluperustetta heikentäviä, jos ne vaikuttavat suojeluperusteen (luontotyyppin tai lajin) suotuisaan suojelutasoon kielteisesti. Luontodirektiivin 1 artiklan e) -kohdan mukaisesti luontotyyppin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, jos luontotyyppin luontainen levinneisyys sekä alueet, joilla sitä esiintyy tällä alueella ovat vakaita tai laajenemassa, ja erityinen rakenne ja erityiset toiminnot, jotka ovat tarpeen sen säilyttämiseksi pitkällä aikavälillä, ovat olemassa ja säilyvät todennäköisesti ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa; ja alueelle luonteenomaisten lajien suojelun taso on suotuista.

Lajin suojelun taso puolestaan on saman artiklan i) kohdan mukaan suotuista, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö.

Näin ollen suotuista suojelutaso heikkenee, mikäli luontotyyppin pinta-ala supistuu tai sen luonteenomaiset rakenne ja toiminta heikentyvät, ja mikäli lajin elinympäristö häviää tai sen laatu heikkenee, lajin levinneisyysalue supistuu tai lajin populaatio pienenee tai häviää alueelta (Mäkelä & Salo, 2023).

Lisäksi tulisi luonnonsuojelulain 7 §:n varovaisuusperiaatteen mukaisesti lain tai sen nojalla annetun asetuksen mukaisessa päätöksenteossa kiinnittää huomiota lajin häviämisen uhaan, vaikka siitä ei olisi olemassa varmistettua tieteellistä tietoa.

3.3. Natura-alueen koskemattomuus

Luontotyyppin tai lajin suotuisan suojelun taso määräytyy yleensä yhtä Natura-aluetta laajemmalla alueella. Suojeluperusteena olevaan lajiin tai luontotyyppiin kohdistuvat vaikutukset voivat kuitenkin olla merkittäviä, vaikka kyseistä luontotyyppiä tai lajia esiintyisi useilla muilla Natura-alueilla. Toisaalla sijaitseva elinvoimainen esiintymä tai edustava luontotyyppi ei suoraan korvaa tarkastelualueella tapahtuvia negatiivisia muutoksia. Kunkin luontotyyppin ja lajin suotuisaan suojelutasoon kohdistuvien vaikutusten lisäksi onkin arvioitava myös kyseisen Natura-alueen koskemattomuutta. ”Natura-alueen koskemattomuudella tarkoitetaan koko Natura-alueen ekologisen rakenteen, toiminnan ja ekologisten prosessien muodostama kokonaisuutta, joka ylläpitää alueen suojeluperusteena mainittuja luontotyyppiejä ja/tai lajeja” (Mäkelä & Salo, 2023). Suorien Natura-alueen suojeluperusteisiin kohdistuvien vaikutusten lisäksi suunnitellulla toiminnalla voi olla myös välillisiä suojeluperusteisiin ulottuvia vaikutuksia, sillä suojeluperusteena olevat lajit ja luontotyypit ovat vuorovaikutuksessa kaikkien muiden lajien ja luontotyyppien sekä fyysisen ympäristön kanssa. Natura-alueen koskemattomuus voi heiketä esimerkiksi silloin, jos pohjaveden muodostuminen tai pintavesien virtaus heikkenee tai muuttuu, sillä tällöin pohja- ja pintavesistä riippuvaiset lajit ja luontotyypit kärsivät välillisesti. Muut kuin suojeluperusteena olevat lajit, on tarpeen huomioida esimerkiksi silloin, kun nämä lajit ovat suojeluperusteena olevien luontotyyppien tyypillisiä lajeja tai ne ovat osa suojeluperusteena olevalle lajille tärkeää ravintoketjua ja voivat siten osaltaan vaikuttaa Natura-alueen koskemattomuuden säilymiseen.

Mäkelä ja Salo (2023) toteavat Euroopan Komission ohjeiden perusteella, että kun Natura-arviointi on suoritettu asianmukaisesti niin, että se sisältää asianmukaisen sekä yhteisvaikutusten että välillisten vaikutusten tarkastelun ja arvioinnin lopputuloksena merkittävä heikentyminen voidaan sulkea pois jokaisen suojeluperusteen osalta, voidaan samalla todeta, että alue pysyy luontodirektiivin tarkoittamassa mielessä koskemattomana

4. Arviointimenetelmät

4.1. Vaikutusten merkittävyys

Natura-arvioinnissa tunnistetaan ensin mahdolliset vaikutusketjut eli ne toiminnot, joista voi mahdollisesti aiheutua vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteille. Nämä vaikutusketjut huomioiden suoritetaan vaikutusten arviointi kuhunkin suojeluperusteeseen ja Natura-alueen koskemattomuuteen. Mikäli haitallisten vaikutusten mahdollisuutta ei voida poissulkea, vaikutuksia on lievennettävä ja arviointi suoritetaan suojeluperusteittain uudelleen lieventämistoimenpiteet huomioiden niille vaikutusketjuille, joille se on tarpeen.

Hankkeesta aiheutuvat vaikutukset ovat suojeluperustetta heikentäviä, jos ne vaikuttavat suojeluperusteen (luontotyyppin tai lajin) suotuisaan suojelutasoon kielteisesti. Suotuisan suojelutason kriteerit on määritelty EU:n luontodirektiivin 1 artiklassa sekä kuvattu lyhyesti tämän Natura-arvioinnin luvussa 3.2. Arviointi laaditaan varovaisuusperiaatteen mukaisesti eli epäselvissä tai epävarmoissa tilanteissa vaikutukset arvioidaan vakavimman mahdollisesti aiheutuvan haitan mukaisesti.

Luontoarvojen heikentyminen voi olla merkittävää jos:

- Suojeltavan lajin tai luontotyyppin suojelutaso ei hankkeen toteutuksen jälkeen ole suotuista.
- Olosuhteet alueella muuttuvat hankkeen tai suunnitelman takia niin, ettei suojeltavien lajien tai elinympäristöjen esiintyminen ja lisääntyminen alueella ole pitkällä aikavälillä mahdollista.
- Hanke heikentää olennaisesti suojeltavan lajiston runsautta.
- Luontotyyppin ominaispiirteet turmeltuvat tai osittain häviävät hankkeen takia.
- Ominaispiirteet turmeltuvat tai suojeltavat lajit häviävät alueelta kokonaan.

Euroopan komissio on julkaissut tulkintaohjeita Natura-arvioinnin suorittamisen tueksi (Euroopan komissio, 2021). Komission mukaan vaikutusten merkittävyys on määritettävä suhteessa hankkeen kohteena olevan suojeltavan alueen erityispiirteisiin ja luonnonolosuhteisiin ottaen erityisesti huomioon suojelutavoitteet. Tämä merkitsee sitä, että jokin tietty muutos ei ole millä tahansa Natura-alueella tai minkä tahansa suojeluperusteen kannalta merkittävyydeltään samanlainen. Vaikutusten merkittävyyden arvioinnissa huomioidaan arvioinnin kohteena olevan Heinivuoma–Pietinvuoma Natura-alueen ekologiset erityispiirteet. Voimakkuudeltaan vähäinenkin muutos voi aiheuttaa merkittävän vaikutuksen, jos se kohdistuu suojeluperusteeseen, joka on kyseiselle vaikutukselle herkkä ja jota on Natura-alueella vähän tai pienellä alueella. Toisaalta voimakkuudeltaan kohtalaisen suurikin, esimerkiksi melko laajalle alueelle kohdistuva vaikutus voi olla ei-merkittävä, mikäli se kohdistuu vain sellaisiin luontoarvoihin, jotka eivät ole sille herkkiä.

4.1.1. Luontotyytit ja kasvilajit

Euroopan komission ohjeen (2021) mukaisesti arvioinnissa tarkastellaan luontotyyppien kattavuuden vähentymistä fyysisen tuhoutumisen seurauksena sekä luontotyyppien laadun heikkenemistä abioottisten olosuhteiden muutosten tai pirstoutumisen seurauksena. Vahingoittuvan luontotyyppin pinta-alaa mittaamalla voidaan hahmottaa suojeluperusteena olevien luontotyyppien pinta-alamenetyksiä ja suojeluperusteena olevien kasvilajien populaatioiden ja kasvupaikkojen menetyksiä (Euroopan komissio, 2021). Vaikutusten arvioinnissa hyödynnetään lisäksi niitä suojeluperusteena olevien kasvilajien ominaisuuksia, jotka määrittävät suojelun tason. Tällaisia ominaisuuksia ovat muun muassa kasvilajin levinneisyysalue ja populaatiokoko (Euroopan komissio, 2021).

Suunniteltu tuulivoimahanke sijoittuu pääosin Heinivuoma–Pietinvuoma Natura-alueen ulkopuolelle. Hankealue sivuaa Natura-aluetta Matalavaaran pohjois- ja eteläpuolella, ja näillä päällekkäisillä alueilla yhteinen pinta-ala on noin 3700 neliometriä. Tässä arvioinnissa tarkastellaan, voiko tuulivoimahankkeen toteutuminen aiheuttaa edellä mainittuja vaikutuksia Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle. Mikäli havaitaan, että hankkeella on vaikutusta luontotyypeihin, lasketaan näiden pinta-alat Natura-alueella suhteessa koko Natura-alueen pinta-alaan.

Natura-alueen koskemattomuuden vaarantumista tarkastellaan Euroopan komission laatiman ohjeistuksen (2021) mukaisesti muun muassa arvioimalla, haittaako hanke Natura-alueen suojelutavoitteiden saavuttamista, aiheuttaako hanke lajien välistä tasapainoa

horjuttavaa häiriötä tai johtaako hanke Natura-alueelle keskeisten ekologisten toimintojen heikkenemiseen.

4.2. Vaikutusalue

EU:n luontodirektiivin mukaisten suojeluperusteiden, eli kasvilajien ja luontotyyppien, osalta vaikutusalue tarkoittaa tässä arvioinnissa Heinivuoman pohjoisosia Matalajoen varrella, johon hankkeen pintavesivaluma voi mahdollisesti vaikuttaa. Hankealueen pintavedet kulkevat pohjoiseen päin, eli pintavesien mukana tulevia mahdollisia vaikutuksia ei tapahdu Heinivuoman eteläpuolella tai Pietinvuoman alueella. Hankealueen läntisellä puolella ei tehdä rakennustoimenpiteitä, joten Natura-alueen lähetyvillä ei tehdä suoria rakennustoimenpiteitä, jotka voisivat vaikuttaa alueen luontotyypeihin tai kasvillisuuteen. Harjunkorven tuulivoima-alueen sijainti suhteessa Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueeseen on kuvattu kartalla kuvassa 2.2.

4.3. Vaikutusmekanismit

Rakentamisen aikaiset vaikutukset

Hankkeen rakentamisesta aiheutuvat vaikutukset ulottuvat alueelle, jossa rakennustoimenpiteitä suoritetaan. Harjunkorven tuulivoimahankkeen rakentamista ei kohdistu Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle, joten voimaloiden, huoltoteiden ja sähkölinjojen rakentamisesta ei kohdistu suoria vaikutuksia luontotyypeihin tai kasvilajeihin, eikä luontotyyppien osalta tapahdu pinta-alan menetystä. Rakentamisesta johtuva puuston poisto ei myöskään aiheuta reunavaikutusta Heinivuoma-Pietinvuoman luontotyypeille, sillä lähimmältä suunnitellulta tuulivoimalalta on etäisyyttä Natura-alueelle vähintään noin 1,7 kilometriä.

Hankealueen pintavedet virtaavat pääosin pohjoiseen, pois päin sekä hankealueesta että Natura-alueesta. Osa hankealueen luoteisosan rakentamistoimenpiteistä mahdollisesti syntyvästä kiintoaineesta valuu hankealueella sijaitsevaan Matalajärveen, josta vedet jatkavat Matalajokeen. Matalajoki sijaitsee osittain Natura-alueella, virraten Heinivuoman pohjoispuolella. Matalajoki ei edusta Natura-alueen suojeluperusteisiin kuuluvia luontotyypejä.

Vedenlaatu voi heikentyä tilapäisesti paikallisesti tuulivoima-alueella ja tuulivoima-alueelta tulevien vesien alajuoksulla olevissa pienissä puroissa, ojissa ja vesistöissä. Vaikutukset laimenevat tuulivoima-alueelta lähteivissä puroissa kuitenkin nopeasti, kun niihin yhdistyy alajuoksulla muita haaroja. Suuremmissa joissa tuulivoimahankkeen aiheuttamaa tilapäistä kuormitusta voidaan pitää häviävän pienenä verrattuna esimerkiksi laaja-alaiseen peltoviljelyyn tai metsätalousmaiden ojitukseen. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue kuuluu Torniojoen-Muoniojoen päävesistöalueeseen. Natura-alueella ei ole yhtäkään pohjavesialuetta. Hankealueen ja Natura-alueen valuma-aluejako purkupisteineen on esitetty kuvassa 4.1.

Natura-arvioinnissa tarkastellaan, voiko Natura-alueen ulkopuolella toteutettavista rakennustoimenpiteistä muodostua välillisiä vaikutuksia esimerkiksi hydrologisina muutoksina. Hankealue rajautuu Natura-alueeseen ja ulottuu osittain sen puolelle.

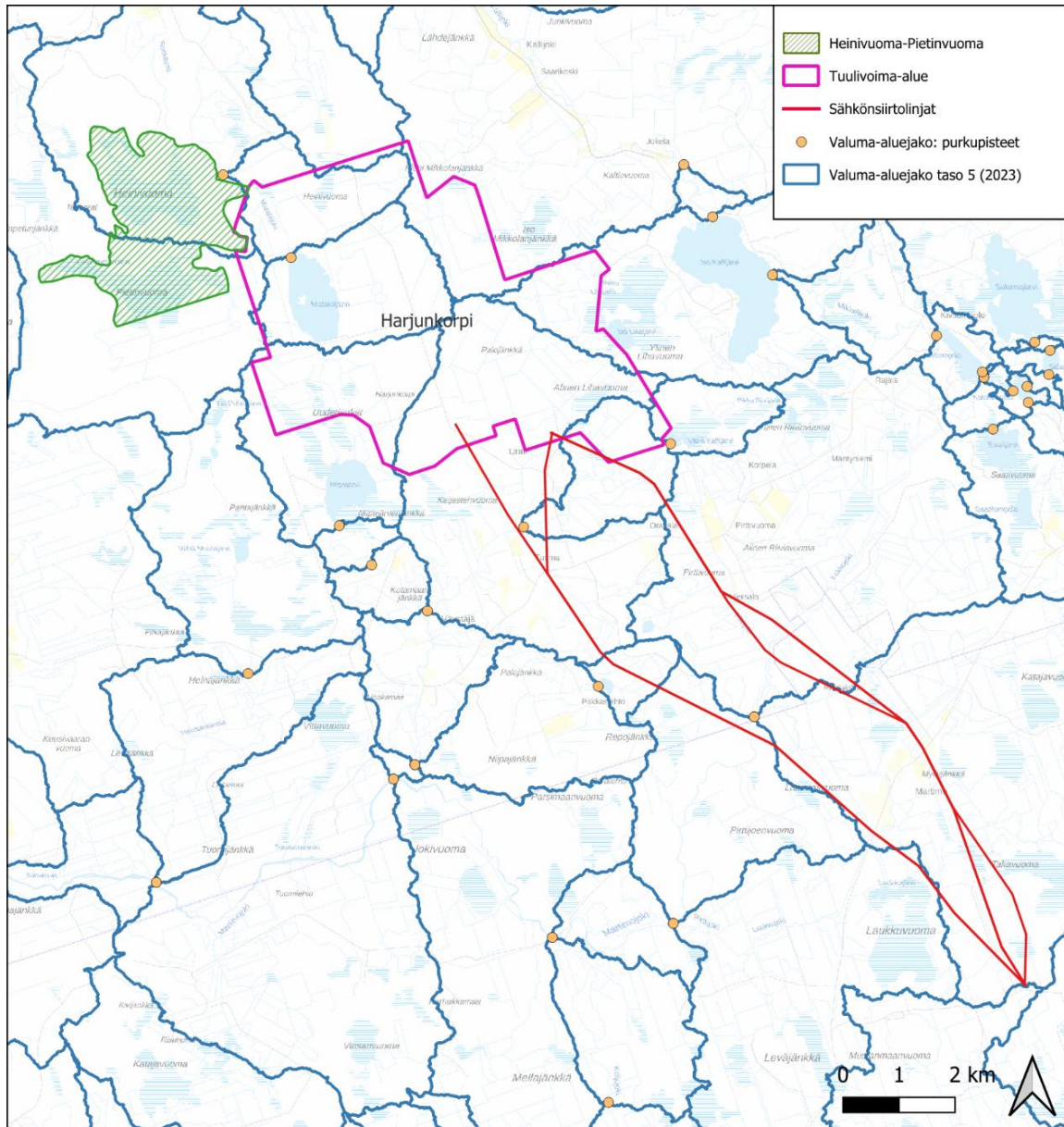
Toiminnan aikaiset vaikutukset

Tuulivoimalan toiminnan aikaisia vaikutuksia ei ulotu Natura-alueelle, joten ne eivät pääse vaikuttamaan Natura-alueen luontotyypeihin. On mahdollista, vaikkakin

epätodennäköistä, että voimajohto tai tuulivoimala voi aiheuttaa tulipalon, joka voisi levitä maastopaloksi, ja aiheuttaa tuhoa myös Natura-alueella.

Toiminnan lopettamisen aikaiset vaikutukset

Hankealueen purkamisesta johtuvat vaikutukset ovat vastaavia kuin rakentamisen aikaiset vaikutukset.

Tulostettu 17/11/2025, ST.
Lähteet: Metsähallitus 2024
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 4.1. Harjunkorven hankealue, Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue sekä valuma-aluejako purkupisteineen.

4.4. Lähtötiedot

Natura-arvioinnin lähtöaineistona käytettiin Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-tietolomaketta (FI1302103), Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-tietolomakkeen tiivistelmää ja Suomen Lajitietokeskuksen laji.fi-palvelusta pyydettyjä lajiaineistoja sisältäen myös salatut lajitiedot (tietopyyntö 15.10.2025). Natura-arvioinnissa tehdyt päätelmät perustuvat viimeispäähän saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon sekä arvioinnin laatijan asiantuntemukseen suojeluperusteena olevien lajien ja luontotyyppien ekologiasta.

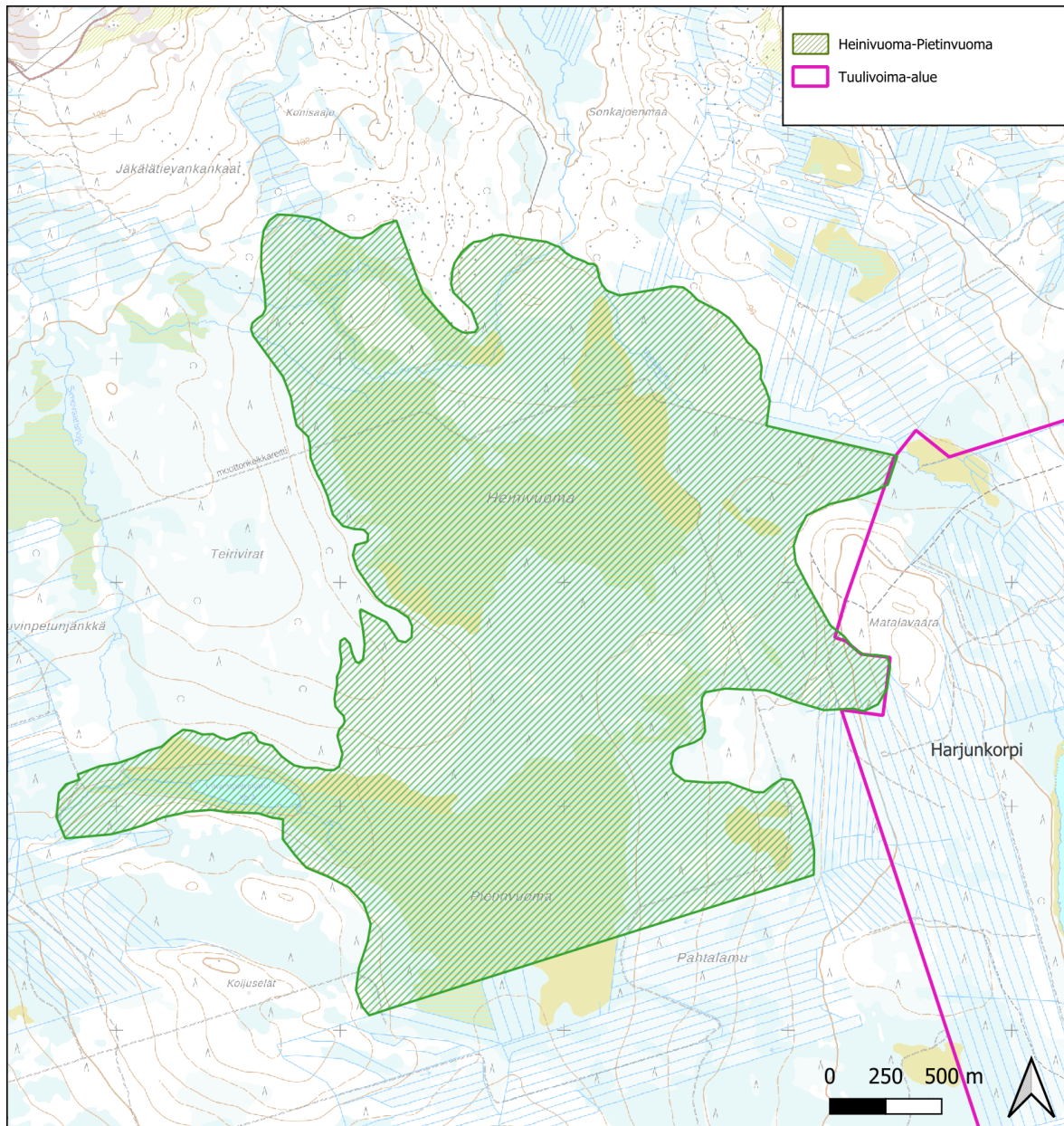
5. Heinivuoma - Pietinvuoma Natura 2000-alue

5.1. Alueen yleiskuvaus

Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue (FI1302103, SAC) on pinta-alaltaan noin 680 ha (Kuva 5.1). Alue koostuu laajoista suoalueista, pienestä metsäalueesta sekä Lauvinpetunjärvestä Natura-alueen lounaisosassa. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue on sisällytetty osaksi Suomen Natura-verkoston luontodirektiivin perusteella (SAC). Natura-tietolomakkeen perusteella Heinivuoma-Pietinvuoman alue on tärkeä Lapin kolmion suokohde.

Natura-alueen tietolomakkeeseen listattujen yleispiirteiden perusteella alueesta 1 % on siävesistöjä, 90 % suota ja rantakasvillisuutta, 5 % havupuumetsää ja 4 % sekametsää. Alueen pääasiallinen suotyyppi on sara- tai suursaraneva. Heinivuoman keskiosa on neva-villarimpeä ja Heinivuoman itäpuolella sijaitsee lähde. Aapaa ympäröi laaja rämevyöhyke. Pietinvuoman länsiosassa sijaitsee Lauvinpetunjärvi, joka laskee luonnontilaiseen ojaan länteen Natura-alueen ulkopuolelle.

Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue kuuluu soidensuojelun perusohjelmaan, jota suojelee luonnonsuojelulaki (LSL 3 § & 4 §). Aluetta ei ole perustettu luonnonsuojelualueeksi.

Tulostettu 17/11/2025, ST.
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 5.1. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura 2000 -alue.

5.2. Natura-alueen suojeluperusteet ja niiden esiintyminen alueella

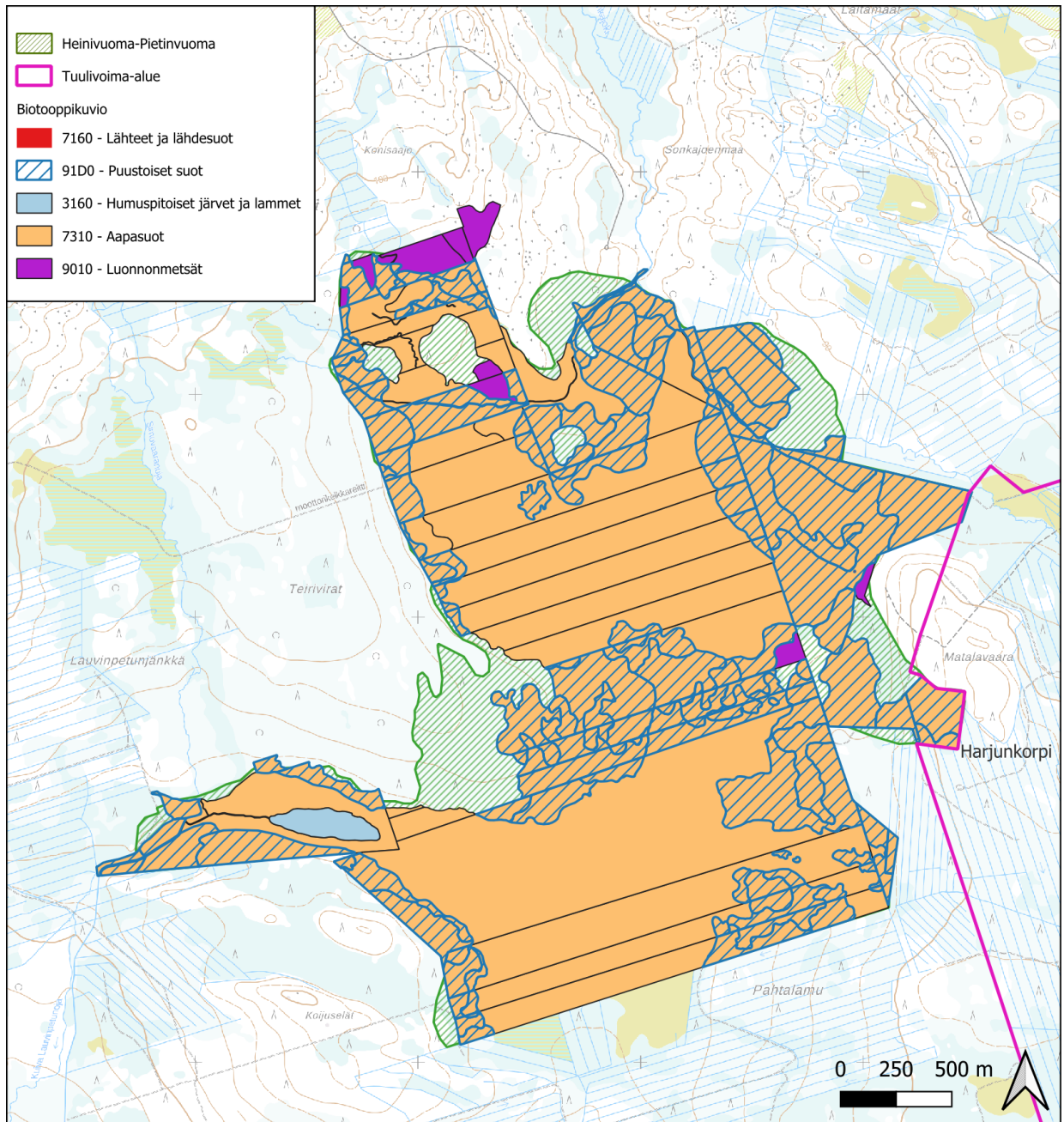
5.2.1. Luontotyytit

EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisista luontotyyteistä Heinivuoma-Pietinvuoman alueen suojeluperusteena ovat Humuspitoiset lammet ja järvet (3160), Fennoskandian lähteet ja lähdesuot (7160), Aapasuot (7310), Borealiset luonnonmetsät (9010), ja

Puustoiset suot (91D0) (Taulukko 5.1). Arvio luontotyyppien esiintymisestä Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueella perustuu Natura-tietolomakkeen tietoihin sekä Metsähallituksen laatimiin biotooppikuvioihin (päivitetty 2024) (Kuva 5.2).

Taulukko 5.1. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueen suojeluperusteena olevista luontotyypeistä Natura-tietolomakkeella esitetty pinta-ala, edustavuusluokka ja yleisarviointi alueen arvosta kyseisen luontotyyppin suojelun kannalta. Lisäksi Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden mukainen pinta-ala, jossa yksityisten suojelualueiden tiedot eivät ole mukana.

Koodi	Luontotyyppi	Pinta-ala (ha) tietolomake	Pinta-ala (ha) biotooppikuviot	Edustavuus	Yleisarviointi
3160	Humuspitoiset järvet ja lammet	5	5	hyvä	merkittävä
7160	Fennoskandian lähteet ja lähdesuot	0,01	0,01	erinomainen	merkittävä
7310	Aapasuot	590	680	erinomainen	hyvä
9010	Boreaaliset luonnonmetsät	6	13	erinomainen	hyvä
91D0	Puustoiset suot	280	320	erinomainen	hyvä

Tulostettu 17/11/2025, ST.
Lähteet: Metsähallitus 2024
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 5.2. Suojeluperusteena olevien luontotyyppien esiintyminen Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueella Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella.

5.2.2. Kasvilajit

EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen II(b) mukaisista kasvilajeista Heinivuoman-Pietinvuoman Natura-alueen suojeluperusteena on lapinleinikki (*Coptidium lapponicus*) (Taulukko 5.2). Arvio suojeluperusteena olevien kasvilajien esiintymisestä Heinivuoman-

Pietinvuoman Natura-alueella perustuu Natura-tietolomakkeen tietoihin. Suomen lajitietokeskuksen tietopyynnön (haettu 20.10.2025) mukaan lähimmät lapinleinikkihavainnot sijoittuvat noin 3,5 kilometrin päähän lähimmästä suunnitellusta voimalapaikasta.

Taulukko 5.2. Heinivuoman-Pietinvuoman Natura-alueen suojeluperusteena olevat EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen II (b) mukaiset kasvilajit. Populaatiokoko, tietojen laatu ja yleisarvio suojelun kannalta perustuvat Natura-tietolomakkeessa esitettyihin tietoihin.

Laji	Populaatiokoko	Tietojen laatu	Yleisarvio	Uhanalaisuus
Lapinleinikki (<i>Coptidium lapponicus</i>)	1-3	Huono	merkittävä	LC

5.3. Muu tärkeä lajisto

Natura-tietolomakkeella on mainittuna suojeluperusteiden lisäksi Natura-alueen muuna tärkeänä lajistona suopunäkämme (*Dactylorhiza incarnata subsp. incarnata*) (Taulukko 5.2). Laji ei ole itsessään Natura-alueen suojeluperusteena, mutta laji on suojeluperusteisiin kuuluvien luontotyyppien tunnusomaista lajistoa. Lisäksi tärkeäksi määritellyn lajiston esiintyminen kertoo edustavuudesta ja arvosta. Arvio suopunäkämmen esiintymisestä Natura-alueella perustuu Natura-lomakkeen tietoihin sekä Suomen lajitietokeskuksesta saatuihin havaintotietoihin (tietopyyntö 15.10.2025). Lähimmät suopunäkämmekähavainnot sijoittuvat noin 3,2 kilometrin päähän lähimmästä suunnitellusta voimalapaikasta.

Taulukko 5.2. Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueen muu tärkeä lajisto tietolomakkeen mukaan.

Laji	Populaatiokoko	Muut havainnot	Uhanalaisuus
suopunäkämme (<i>Dactylorhiza incarnata subsp. incarnata</i>)	-	-	NT

6. Vaikutusten arviointi

6.1. Vaikutukset suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin

Humuspitoiset lammet ja järvet (3160)

Humuspitoisten järvien ja lampien vesi on turpeen ja happaman humuksen ruskeaksi värjäämää. Luontotyyppin edustavat esiintymät ovat suorantaisia lampia tai järviä, jotka tyypillisesti kasvavat pinnanmyötäisesti umpeen (Airaksinen & Karttunen, 2001). Luontotyyppiä esiintyy koko Suomessa, erityisesti runsassoissa seuduilla, mutta täysin luonnontilaiset esiintymät ovat harvinaisia (Airaksinen & Karttunen, 2001). Natura-tietolomakkeen mukaan luontotyyppin edustavuus on hyvä. Tämä tarkoittaa, että suojavyöhyke on heikommin kehittynyt ja vesikasvillisuudessa esiintyy piirteitä muista järviyypeistä (Airaksinen & Karttunen, 2001).

Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueella luontotyyppiin ei kohdistu välitöntä rakentamista eikä vedenlaadun arvioida heikkenevän, sillä pintavesien virtaussuunta ei kohdistu hankealueelta Pietinvuomalle päin (luku 4.3). Hankealueelta virtaava Matalajoki ei virtaa suojeluperusteiseen järveen tai sen lähetyville. Luontotyyppin suotuisan suojelun tason ei näin ollen arvioida heikentyvän hankkeen toteuttamisen seurauksena.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia luontotyyppille humuspitoiset järvet ja lammet (3160).

Fennoskandian lähteet ja lähdesuot (7160)

Tätä luontotyyppiä määrittelee jatkuva pohjaveden virtaus, jonka vuoksi vesi on mineraalirikasta ja hapekasta (Airaksinen & Karttunen, 2001). Natura-tietolomakkeen mukaan luontotyyppin edustavuus on erinomainen, eli lähdelajit ovat kuviolla vallitsevia ja muita piirteitä edustava lajisto on vähämerkityksellistä (Airaksinen & Karttunen, 2001).

Harjunkorven hankkeen toteuttamisen vaikutukset eivät ulotu kyseisen luontotyyppin lähistölle. Lähteen vedenlaadun ei arvioida heikkenevän, sillä pintavesien virtaussuunta ei kohdistu hankealueelta luontotyyppin suuntaan. Näin ollen luontotyyppiin ei kohdistu vaikutuksia. Luontotyyppin suotuisan suojelun tason ei näin ollen arvioida heikentyvän hankkeen toteuttamisen seurauksena.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia luontotyyppille Fennoskandian lähteet ja lähdesuot (7160).

Aapasuot (7310)

Aapasuot on yleinen suoyhdistymätyyppi Suomen keski- ja pohjoisosien aapasuovyöhykkeellä. Aapasuoalueella aapasoiden suojelu on määrällisesti tyydyttävällä tasolla, mutta suojelualueiden suoyhdistymien säilyminen luonnontilassa on yleisesti epävarmaa (Airaksinen & Karttunen, 2001). Natura-tietolomakkeen mukaan luontotyyppin edustavuus alueella on erinomainen, eli suoyhdistymä on hyvin kehittynyt, ehjä ja yleensä laaja (Airaksinen & Karttunen, 2001). Kaikki yhdistymän tyypillisimmät piirteet ovat nähtävissä eikä niitä ole muutettu ojitukseen tai muulla tavoin, suoyhdistymän pinnanmuodot ovat selvästi kehittyneet.

Harjunkorven hankkeen toteuttamisen vaikutukset eivät ulotu merkittävästi Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle. Vedenlaatu voi heikentyä tilapäisesti tuulivoima-alueelta tulevien vesien alajuoksulla olevassa Matalajoessa. Vaikutukset laimenevat tuulivoima-alueelta lähteissä puroissa kuitenkin nopeasti, kun niihin yhdistyy alajuoksulla muita haaroja (luku 4.3.1). Matalajoki virtaa aapasuoalueen pohjoisosassa, jossa se yhdistyy muun muassa ojituksiin sekä toiselta valuma-alueelta saapuvaan virtaveteen. Tuulivoimahankkeen aiheuttamaa tilapäistä kuormitusta voidaan pitää häviävän pienenä verrattuna esimerkiksi laaja-alaiseen peltoviljelyyn tai metsätalousmaiden ojitukseen. Näin ollen suoluontotyyppiin ei kohdistu vaikutuksia. Luontotyyppin suotuisan suojelun tason ei näin ollen arvioida heikentyvän hankkeen toteuttamisen seurauksena.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia luontotyyppille aapasuot (7310).

Boreaaliset luonnonmetsät (9010)

Boreaalisiin luonnonmetsiin sisältyy vanhoja luonnonmetsiä, luonnontilaisia paloaloja ja palon jälkeen luonnontilaisina kehittyneitä nuoria metsiä. Luonnonmetsät ovat monien uhanalaisten lajien elinympäristöjä. (Airaksinen & Karttunen, 2001). Natura-tietolomakkeen mukaan luontotyyppin edustavuus on erinomainen, eli luonnontila on hyvä tai erinomainen ja alueella on joitain arvokkaita erityispiirteitä (Airaksinen & Karttunen, 2001).

Harjunkorven hankkeen toteuttamisen vaikutukset eivät ulotu Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle. Koska Natura-alueelle ei kohdisteta rakentamista, ei boreaalisiin luonnonmetsiin kohdistu vaikutuksia. Lähimmät Natura-alueita tehtävät rakentamistoimenpiteet sijoittuvat yli 1,7 kilometrin päähän Natura-alueen rajasta. Rakentamisesta johtuva puuston poiston aiheuttama reunavaikutus ei siis vaikuta Natura-alueella.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia luontotyyppille boreaaliset luonnonmetsät (9010).

Puustoiset suot (91D0)

Puustoisilla soilla vedenpinta on pysyvästi korkealla, joskus jopa korkeammalla kuin ympäristön vedenpinnantaso. Vesi on tyypillisesti niukkaravinteista (Airaksinen & Karttunen, 2001). Natura-tietolomakkeen mukaan luontotyyppin edustavuus on alueella erinomainen, eli alue on laaja-alainen ja sen kasvillisuus ja puusto vastaa kyseisen suotyyppin kuvausta.

Harjunkorven hankkeen toteuttamisen vaikutukset eivät ulotu merkittävästi Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle. Luontotyyppin vedenlaadun ei arvioida heikkenevän, sillä pintavesien virtaussuunta ei kohdistu hankealueelta kyseiselle luontotyyppille (luku 4.3.1). Näin ollen suoluontotyyppiin ei kohdistu vaikutuksia. Luontotyyppin suotuisan suojelun tason ei näin ollen arvioida heikentyvän hankkeen toteuttamisen seurauksena.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia luontotyyppille puustoiset suot (91D0).

6.2. Vaikutukset suojeluperusteena oleviin luontodirektiivin lajeihin

Lapinleinikki (*Coptidium lapponicum*)

Lapinleinikki on monivuotinen, myrkyllinen ja matala ruohokasvi, jonka ensisijainen elinympäristö on korpi ja toissijainen rehevät korvet, lähteiköt, lehdot (myös kuusivaltaiset) ja kangasmetsät. Laji on korkeudeltaan 10–15 cm, jopa 20 cm. Varsi on ohut ja suikertava, joka on tavallisesti sammalikossa. (Suomen Lajitietokeskus 21.5.2025).

Paalamo ym. (2009) ovat esittäneet, että lapinleinikin populaatiot tunnetaan huonosti sekä boreaalisella että alpiinisella alueella. Luontodirektiivin voimaantulon jälkeen 1995 lajiin on alettu kiinnittää tarkempaa huomiota muun havainnoinnin yhteydessä. Paalamo ym. (2009) ovat arvioineet, että ennen luontodirektiivin voimaantuloa, populaatiokoko on taantunut levinneisyysalueen eteläosissa jonkin verran, lähteisten ja luhtaisten korprien ojituksen ja lähteiden vedenoton vuoksi.

Lapinleinikkiä esiintyy yleisesti koko Lapissa. Laji on runsaslukuinen ja laajalle levinnyt (Paalamo ym. 2009). Myös Suomen ympäristökeskus on esittänyt, että uusia kasvupaikkoja löytyy edelleen, koska lapinleinikin tila on puutteellisesti tunnettu. Useat kasvupaikat ovat vesilain suojaamia (mm. lähteet) tai metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä (mm. lehtoja ruohokorvet) (Syke 2022). Suomen viimeisimmässä uhanalaisuusarvioinnissa lapinleinikki on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) (Hyvärinen ym. 2019). Lapinleinikin suojelutaso on arvioitu raportointikaudella 2013–2018 luokkaan suotuisa, kehityssuunta vakaa sekä boreaalisella että alpiinisella vyöhykkeellä (Ympäristöhallinto 2019).

Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueella esiintyy lapinleinikkiä tietolomakkeen mukaan 1–3 populaation verran. Lajitietopyynnön mukaan lapinleinikkihavaintoja on tehty Natura-alueen pohjoisosassa, pohjoisosan läpi virtaavan nimettömän virtaveden varrella. Tietolomakkeen tietojen laatu on arvioitu huonoksi (P), joka voi tarkoittaa esimerkiksi karkeata arviota lajin esiintymisestä.

Harjunkorven tuulivoimahankkeen ei arvioida vaikuttavan lapinleinikin säilymiseen Natura-alueella. Vaikka tuulivoima-alueelta alajuoksulle kulkeutuvat vedet voivat tilapäisesti heikentää vedenlaatua Matalajoessa, vaikutukset laimenevat nopeasti puroissa, kun niihin yhdistyy alajuoksulla muita haaroja (ks. luku 4.3.1). Matalajoki virtaa Heinivuoman pohjoisosassa, jossa se yhdistyy toisen valuma-alueen nimettömään puroon, josta vedet jatkavat yhteistä uomaa pitkin pohjoiseen, pois Natura-alueelta. Lapinleinikit sijaitsevat nimettömän

puron läheisyydessä, ennen vesistöjen yhdistymistä, joten hankealueelta tuleva valuma ei vaikuta lajin elinolosuhteisiin.

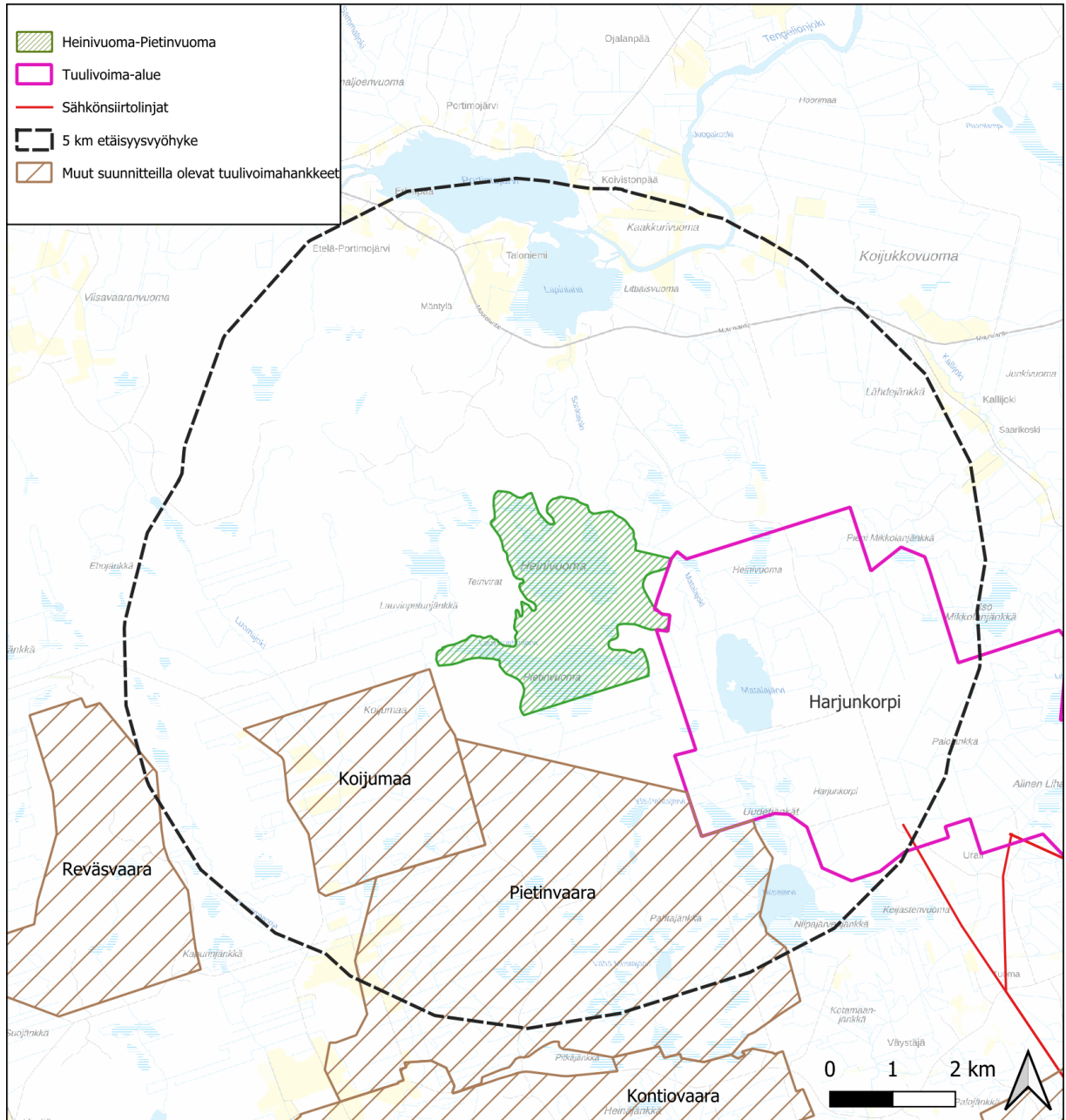
Hanke ei myöskään aiheuta kuivumista tai vedenpinnan alenemista, jotka ovat lapinleikin tärkeimmät uhkatekijät. Näin ollen lapinleikkiin ei kohdistu vaikutuksia. Suojeluperustaisen lajin suotuisan suojelun tason ei näin ollen arvioida heikentyvän hankkeen toteuttamisen seurauksena.

Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia suojeluperusteiselle lapinleikille (1972).

7. Yhteenveto hankkeen vaikutuksista ja yhteisvaikutusten tarkastelu

Ympäristövaikutusten arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen (277/2017) mukaan hankkeen todennäköisesti merkittävien ympäristövaikutusten arvioinnissa on käsiteltävä myös yhteisvaikutuksia muiden olemassa olevien ja hyväksytyjen hankkeiden kanssa.

Noin 40 km etäisyydellä Harjunkorven hankealueesta ja Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueesta sijaitsee kaksi toiminnassa olevaa ja 16 muuta suunnitteilla olevaa tuulivoimahanke. Harjunkorven jälkeen lähimpänä Natura-aluetta sijaitsee Koijunmaan tuulivoimahanke noin 155 metriä Heinivuoma-Pietinvuoma Natura-alueen länsipuolella ja Pietinvuoran tuulivoimahanke noin 610 metriä eteläpuolella (Kuva 7.1). Seuraavaksi lähimpänä on Reväsvaaran tuulivoimahanke noin 4,8 km lounaaseen Natura-alueesta. Muut suunnitellut tai toiminnassa olevat tuulivoimahankkeet sijaitsevat yli 5 km etäisyydellä Heinivuoma-Pietinvuoma Natura-alueesta. Näillä tuulivoimahankkeilla ei arvioida olevan mitään vaikutuksia Heinivuoma-Pietinvuoma Natura-alueen suojeluperusteisiin. Tiedossa ole muitakaan hankkeita, joilla olisi vaikutuksia tähän Natura-alueeseen.

Tulostettu 18/11/2025, ST.
Pohjakartta @ Maanmittauslaitos

Kuva 7.1. Yhteisvaikutuksissa tarkasteltavina olevat tuulivoimahankkeet 5 kilometrin säteellä Harjunkorven hankkeesta.

Hankkeessa ei sijoiteta Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueelle mitään rakenteita, eikä Natura-alueelle muutenkaan suuntaudu vaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa luontotyypeihin tai kasvilajeihin. Näin ollen hankkeesta ei aiheudu lainkaan vaikutuksia yhdellekään suojeluperusteena olevalle luontotypille tai kasvilajille.

Koska hankkeella ei ole vaikutuksia luontotyypeille tai kasvilajeille, ei niiden osalta ole tarpeen tehdä myöskään yhteisvaikutusten arviointia.

8. Natura-alueen koskemattomuus

Natura-alueen suojeluperusteena olevien luontotyyppien eheyteen tai rakenteeseen syntyy korkeintaan vähäisiä vaikutuksia, sillä hankkeen rakennustoiminta ei sijoitu Natura-alueelle. Kokonaisuutena Natura-alueeseen kohdistuu lieviä vaikutuksia lähinnä suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin hankealueelta Natura-alueen pohjoisosaan valuvien pintavesien vaikutusten vuoksi. Vaikutukset ovat kuitenkin tilapäisiä ja vähämerkityksellisiä. Vastaavasti myös muista Natura-alueeseen rajautuvista hankkeista ei kohdistu kuin korkeintaan erittäin lieviä vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisiin.

Hankkeesta aiheutuu vähäisiä ja tilapäisiä, mutta ei kuitenkaan merkittäviä vaikutuksia suojeluperusteena oleville luontotyyppille. Nämä vaikutukset eivät heikennä Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alueen koskemattomuutta.

9. Arvioinnin epävarmuustekijät

Natura-arvioinnin epävarmuustekijöinä luontotyyppien ja kasvilajien suhteen on luontoselvityksen puuttuminen alueelta. Tiedot suojeluperusteena olevien luontotyyppien esiintymistä koko Natura-alueella perustuvat Natura-tietolomakkeen tietoihin ja Metsähallituksen laatimiin biotooppikuvioihin. Tieto ei ole täten ajantasaisinta. Arvio on kuitenkin tehty parasta saatavilla olevaa tietoa käyttäen. Koska hankkeella ei ole sellaisia vaikutusmekanismeja, jotka kohdistuisivat Natura-alueella sijaitseville luontotyypeille tai kasviesiintymille, ei suojeluperusteiden sijoittumiseen liittyvällä epävarmuudella ole arvioinnin lopputuloksen kannalta merkitystä.

Arviointi voitiin suorittaa asianmukaisesti käytettävissä olevien rekisteritietojen perusteella.

10. Seuranta

Seurantaohjelmalle ei nähdä tarvetta kasvillisuuden ja luontotyyppien osalta.

Lähteet

Airaksinen, O.;& Karttunen, K. (2001). *Natura 2000 -luontotyyppiopas. 2. korjattu painos.* Helsinki: Suomen ympäristökeskus

Euroopan komissio. (2019). *Natura 2000-alueiden suojelu ja käyttö – Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännökset*. Euroopan unionin virallinen lehti.

Euroopan komissio. (2021). *Natura 2000 -alueisiin liittyvien suunnitelmien ja hankkeiden arviointi – Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa koskevat menetelmäohjeet (Komission tiedonanto C(2021).*

Euroopan komissio. (2019). *Natura 2000-alueiden suojelu ja käyttö - Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännökset (Komission tiedonanto C(2018) 7621 final, Bryssel. 21.11.2018).*

Hyvärinen, E.; Juslén, A.; Kemppainen, E.; Uddström, A.;& Liukko, U.-M. (2019). *Suomen lajien uhanalaisuus Punainen kirja The 2019 Red List of Finnish Species 2019.* Helsinki: Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus.

Mäkelä, K., & Salo, P. (2023). *Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi: Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle* (2. korjattu painos). Suomen ympäristökeskus. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-5640-3>

Paalamo, P., Eeronheimo H. & Ilmonen J. (2009). Metsähallituksen vastuulajien tila ja suojelutaso vuonna 2006. Lapinleinikki - *Ranunculus lapponicus* L. Metsähallitus. Haettu osoitteesta [Metsähallituksen vastuulajien tila ja suojelutaso vuonna 2006. Lapinleinikki - Ranunculus lapponicus L. - julkaisut.metsa.fi](http://julkaisut.metsa.fi)

Suomen lajitietokeskus. (2025) Lapinleinikki - *Coptidium lapponicum*. Haettu osoitteesta [Coptidium lapponicum | Yleiskuvaus | Suomen Lajitietokeskus](http://laji.fi)

Suomen Lajitietokeskus. (2025). *Tietopyyntö 15.10.2025.* <https://laji.fi/>

Ympäristöhallinto. (2025). Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue (FI1302103, SAC) Natu-ratietolomake. Haettu osoitteesta <https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tietolomak-keet/FI1302103.pdf>, Luettu 21.10.2025.

Ympäristöhallinto. (2025). Heinivuoma-Pietinvuoman Natura-alue (FI1302103, SAC) Natu-ratietolomakkeen. Haettu osoitteesta <https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tiivistel-mat/FI1302103.pdf>, Luettu 21.10.2025.